

Textos guanyadors dels VII Jocs Florals

1r curs – 1r premi

El Maine Coon - Bea Començanha (1rC)

Gat dolç, intel·ligent i amable,
amb els nens, el més sociable.
Al davant d'una pilota
es converteix en una granota.

Es tan gran i musculós
que quan el mires penses en un os.
Veu suau i silenciosa,
caràcter fort i amorós.

Camina sol
i sap el que vol.
I si el cuides amb amor
serà el teu fidel protector.

1r curs - 2n premi

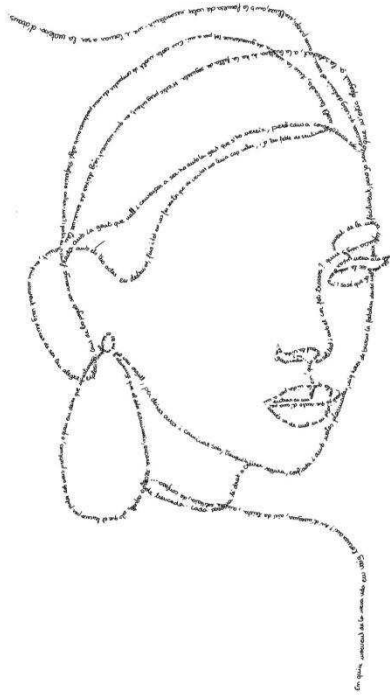
L'ocell – Roger Jordana (1rA)

Quan surto de l'ou
menjo fins i tot quan plou,
m'agrada molt cantar
encara que de vegades em fan callar.

Volo sense por
sempre que fa bo,
quan veig un depredador
m'amago com un cigró.

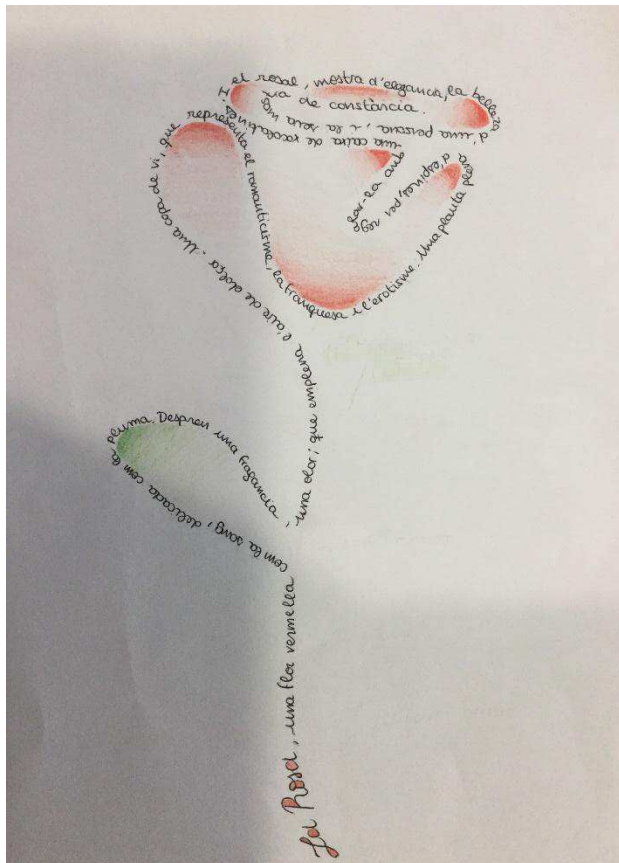
Si no em deixessin volar
hauria d'aprendre a caminar
i pels meus pollets alimentar
he de córrer sense parar.

2n curs – 1r premi: Lara Saraiva (2nA)

Am.

2n curs – 2n premi: La Rosa, de Lucia Bravo (2nD)

3r curs – 1r premi

Les estacions - Anna Maria Prieto (3rD)

El sol abrasador
d'un estiu calorós
té margarides i girasols
per tots els racons.

Una brisa de tardor
posa en alerta les flors,
hortènsies i pensaments
alegren els adolescents.

Un mantell de blancor
atrapa totes les flors.
Les més fortes sobreviuen
com el narcís i el crisantem.

Benvinguda primavera
amb aromes de lavanda i roses!
És hora de despertar,
el cicle ha començat.

3r curs 2n premi

L'arbre - Steffano Raggio (3rD)

Màgic i majestuós és l'arbre,
que quan arriba l'octubre,
les seves fulles són coure
i poc després comencen a caure.

I quan arriba la neu,
i l'arbre perd les fulles,
la sensació de nuesa
es barreja amb la puresa

Temps després,
la neu desapareix,
I d'ella no queda res.
I de nou tot floreix.

Així perdura molt de temps,
I tot es repeteix.
Tanmateix hi ha un contratemps:
Tot succeeix.

4t curs – 1r premi

La vida – Paula Franco (4tD)

Des d'una primera incògnita
a una primera llum,
a un primer so,
a una primera mirada,
a una primera carícia.

Requereix un gran esforç
esperar un gran moment,
requereix paciència
esperar sense saber
totes les virtuts valuoses.

Ningú imagina
que en aquell desconeixement
s'hi guardin tantes emocions,
s'hi guardin tantes esperances,
s'hi amaguin tantes alegries.

Doncs en aquell esforç,
en aquella paciència cercada,
en aquella troballa sobtada,
en aquelles ganes de saber
trobarem la major resposta.

Aquells ulls que ens miren,
un plor guanyador,
el tacte de la pell,
una alegria descontrolada
i un amor immens.

Un amor etern.

4t curs – 2n premi

Trencat – Martí Farrero (4tD)

Ja no vull més promeses,
ja no vull més petons,
ja no vull més abraçades,
ja no vull més fals amor.

Assegut al llit d'un rodamón,
a la sortida de la sobrietat,
per oblidar-me de qui soc,
per oblidar-me del passat.

Amb gust amarg al coll,
el coll tinc agafat
d'una ampolla d'Eristoff
que les ànsies ha matat.

Ara soc diferent,
una ment solitària
amb mono emergent,
obscura tinc l'ànima.

Per ella soc un acudit,
rient-se de mi gaudeix
però sols Déu pot jutjar-me
i ni tan sols sé si existeix.

"Sanam", crido al cel,
buscant resposta de Déu;
sembla ser l'únic que m'escolta,
i jo que creia ser ateu.